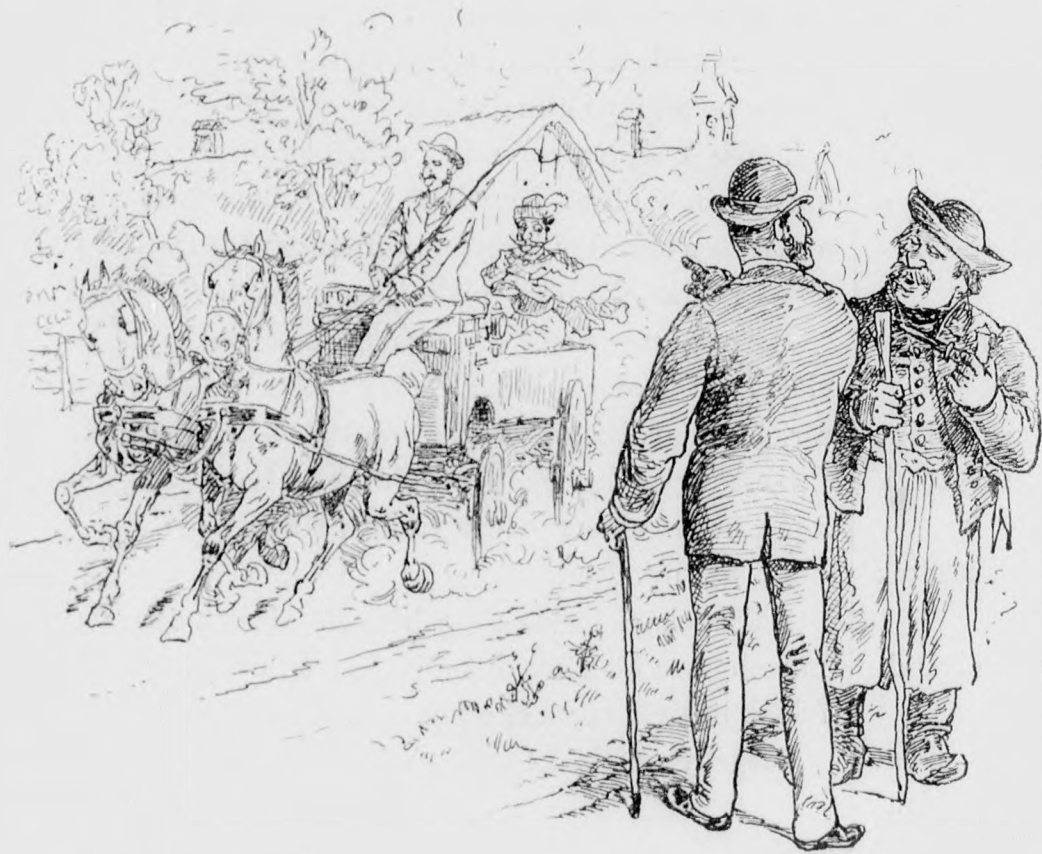

VI. kötet.

Budapest, 1891. január 11-én.

2. szám.

Nem földesúr.

— Mondja csak, barátom, az ott az új földesúr? — kérdi az atyafitól egy idegen úr, a kocsiján közeledő új földesúrra mutatva.

— Nem földesúr az!

— Nem-e, hát kicsoda?

— Hát az a zsidó, a ki a gróf úrtól megvette a birtokot.

Karnevál.

Bálba hívtak, bálba mentem,
 Klakkba, frakkba öltözködtem.
 Bemutattak fűnek-fának,
 Kohnnak, Schwarcznak akárhánynak.
 Keringőztem, mint egy sólyom,
 Csárdást jártam veszett módon,
 Gallért hétszer cserélgettem,
 Bókot szórtam, elcsevegtem.
 Löktek, rúgtak, megszenvedtem,
 Czvikkeremet elvesztettem,
 Tyukszemeket letapostam,
 Bosszuságot, bajt okoztam.
 Kihívásra szert tehettem,
 Névjegyeket cserélgettem.
 Vacsorához telepedtem,
 A flaskókat üritgettem,
 (Elseje volt, hát tehettem!)
 Végre haza kerekedtem.
 Reggel aztán — óh mi baj!
 Korhelyleves — macskajaj.

Mátray Jenő.

Felültetve.

Számi. Szervasz, Jákob, odjál nekem külesön hoszonüt florint, vissza fogok adni doplásan; von edj oj tonolmányom, o mi fogja ruppant szenzaczió sinálni.

Jákob. Nesze o hoszonüt florin, most mondjál nekem o tied oj tonálmángy.

Számi. Nű, hát edj oljan poskapor, o melik nem söli el.

Jákob (dühösen). Sösd meg!

A SÁRKÁNYKIGYÓ.

— Félig mese, félig valóság. —

Anyagilag boldog ember a világon, a kinek friss jó egészsége mellett pár ezer holdacska szántóföldje is van.

Én arról nem tehetek, hogy nekem nincs annyi; azért mégis boldog embernek érzem magamat, bár a szőlőnket a filloxera elpusztította, s kénytelen voltam buzával bevetni a helyét.

Ugy éreztem magamat itt, mint legalább is a minden oroszok czárja az ő birodalmában, azzal a különbséggel, hogy az én hadseregem csak nyolcz emberből állott, ezekkel indultam a buzafejek millióinak leveréséhez.

Esteli nyolcz óra lehetett, midőn félbe hagytuk a munkát, azután leheverésztünk a pinczeoldalba, hogy vacsoránkat elkölthessük, pókaczombot ettünk. Ne tessék félreérteni, nem ám annak a szárnyas állatnak a czombját, hanem erős paprikát, ezt hívják nálunk köznyelven «pókaczomb»-nak.

Az est zsibaja már rég elmúlt. A lég sötét kupja, mint szép korona, borult a földre, melyen mint millió gyémánt, a szép csillagok ragyogtak bágyadt sugaraikkal lekémelve reánk, melyek az ember lelkét oly édes álomba ringatják, hogy sokszor nem örömet ébred fel.

Este tíz óra lehetett. Következett a mesék ideje. Én kezdtem meg legelőször is.

A parasztok áhitattal hallgatták meséimet. Az oroszlan, elefánt, tigris és gorilla meséjét végeztem be, s épen a boa konstriktorra került volna a sor, midőn közbevág a vinczellérem, hogy ő is látott gyerekkorában egy sárkánykigyót.

Mikor ő még kis gyermek volt, ott gyűjtöttek a «göre kapu»-nál, akkor látott egy óriási kigyót.

A kiliti főkanásznak a disznócsordájából naponkint hiányzott egy «süldő», és sehogy sem tudták elképzelni, hogy hová lehettek.

Midőn 10—15 darab már elveszett, a kanászra kezdtek gyanakodni, hogy talán ő sikkasztja el őket.

Össze is ült aztán a bíróság, mely a kanászt «hivatalvesztésre» és a károk megtérítésére ítélte.

A kanász váltig állította, hogy ő nem lopta el a malaczkokat, és kérte a bíróságot, hogy helyezze vissza hiva-

talába, majd ő ki fogja puhatolni, hogy hova tűnnek el a süldők, mert ő gyakran hallotta a sás között a süldőnek olyanforma sirását, mint mikor «a békát szopja be a kigyó».

A kanászt visszahelyezték hivatalába, s másnap délután egy csónakon lesbe állott a «göre kapu» irányában a most ugynevezett « régi Siónak » kanyarulatánál.

Csunya limbutos hely volt ez, nagy nádassal és sűrű sással benőve.

A kanász csak várt, csak várt egy darabig, s épen a pipájából verte ki a bagót, hogy aztán bekapja; de egyszerre kiejtette az édes falatot a tenyeréből, meghallván a süldő sirását, mintha segítségért kiabálna.

Utezu a csónakkal abba az irányba evezett, a mely felől a sirást hallotta. Hát majd megdermedt, mikor meglátta, hogy a nagy kigyó szopja be a süldőt.

Futóra vissza. Azaz csak futott volna; de csónakon volt, hát gyorsan visszavezett és bement a hírrel a faluba.

Másnap összegyűlt valami nyolcz-tíz puskás, hogy a kigyót agyonlőjék.

A kanász megmutatta nekik a kigyó tanyáját, mit azok csónakkal körülvettek. A kanász arra terelte a disznókat, hát egyszer csak meghallják ám a malacz sirását. Arra felé tartottak, a honnan a hang jött, és meglátták, a mint szopja be a kigyó a malaczkot.

Tüzeltek egyszerre mind a nyolczan, agyonlőtték a kigyót, mely olyan vergődést vitt végbe a farkával, hogy a sást és nádat úgy leverte, mintha csak learatták volna, de azért a kigyót nem találták meg sehol.

Másnap megjelent a «garabonczyás deák» a kilitiek előtt s azt kérdezte tőlük, hogy miért lőtték agyon az ő sárkány kigyóját, majd nagy csapást bocsájt reájuk.

S csakugyan harmadnap a siófokiak határát úgy elverte a jég, hogy gabona nem maradt a lábán.

Jóízület nevettem.

A kilitieknek ígérte a garabonczyás deák a nagy csapást, mivelhogy a sárkány kigyóját agyonlőtték, mégis a siófokiak határát verte el a jég.

Szegény siófokiak!

Gerber Sándor.

Takarékosság.

Blum gazdag, de fukar izraelita kereskedő új lakást rendez be és egyszersmind ébenfa ajtót is készített, melyen azonban kívülről tábla jelzi, hogy: «ne tessék kopogtatni!»

— Ah! — mond A., — ez bizonyosan a legújabb párizsi divat lesz, nem kopogtatni!

— Dehogy, — mond B. — hanem sajnálja a kopogtatással az ébenfát kopogtatni.

Sz. ügyvéd, a kinek már régóta senkisémet kérte a tanácsát, meghagyta otthon, hogy ha valaki keresné, küldjenek el érte, s azzal eltávozott egyik kollegájához. Épen valami kliensét érdeklő, fontos beszélgetésbe volt elmerülve barátjával, midőn nyílik az ajtó s ház-vezetőnője lép be, a ki őt haza hívja, mert — mint mondja — egy öreg asszony keresi, a ki sürgős ügyben kíván vele szólni. Az ügyvéd azonnal kalapja után nyúl és rohamléptekkel siet haza, mialatt előre számígtatja, mennyit fog követelni ügyvédi díjúl attól az asszonytól. Végre haza ér, benyit az irodába s oh egek! kit talál ott? — *mosónéját*, a ki az ügyvéd három hónapos tartozását jött megsürgetni.

A veszélyes hivatalnok.

A Bachvilágban volt B.-ben egy hivatalnok, a ki arról volt nevezetes, hogy rettenetesen tudott gorombáskodni. Ha nem volt jó kedve, senki sem tudott a nyelvén; a legjobb emberét is lehordta s mindennek inkább nevezte, csak épen a tisztességes nevén nem.

Reggeli kilencz órakor felment a hivatalba. Már várták a panaszos felek, de sokáig töprenkedtek a fölött, vajjon kinek van legtöbb bátorsága elsőnek lépni be a tekintetes úrhoz. Egyikök végre nagy nehezen rászánta magát s kopogtatott:

— No!... Bujj be! — kiálta dörgő hangján a mogorva férfiú.

Az ügyes-bajos ember belép nagy félelmek között s látván, hogy a hivatalnok épen munkálkodik, nem meri háborgatni s megáll az ajtóban.

Észre veszi ezt a hivatalnok, felugrik, oda rohan hozzá s ráfordul:

— Hát kend miféle csodabogárnak hisz engem, hogy egy mértföldnyiről akar velem beszélni? Miért nem

inkább az utcáról kiabált föl az ablakon, vagy épen onnan hazulról? ... No mi baj? Csak ki vele!

A megijedt ember előadta úgy a hogy tudta ügyét s alig várta, hogy behúzhassa az ajtót maga után.

Következett a másik. Ezt a kilépett ember figyelmeztette, hogy ha nem akarja magát megszidatni, hát csak oda menjen egészen a tens úr közelébe. Megfogadta a szót s egyenesen oda állott a hivatalnok íróasztalához. No hiszen még az is megjárta ám!

— Hát kend meg miért nem ül az orromra, ott legálább elég közel volna hozzám s még a lábát is lelógathatná. Vagy talán azt hiszi, hogy siket vagyok, hogy ide jött a fülembe ordítani? Majd megtanítom én kendet mőresre, hogy mikor a féllába a koporsóban lesz is, eszébe jut.

Ez is örült, hogy szárazon megszabadulhatott. Ez meg azt a tanácsot adta, hogy senki közel ne menjen az íróasztalhoz, mert meggyül a baja a tens úrral.

Jött a harmadik. Kopogtatott s belépett. A goromba férfiú fel sem üté a fejét az irományok halmazáról.

A szegény ember várta, mikor szólnak már hozzá s unalmában kezdett fel s alá sétálni.

No még csak ennek jutott ki igazán!

— Hát te akasztófa virága, promenádnak nézed a szobámat, hogy itt szamarversenyt tartasz? Majd kitakarodol az utcára, ha azt nem akarod, hogy én tegyem ki a szűrődet!

A megrökönyödött ember azt sem tudta hamarjában, hogy az ablakon vagy az ajtón távozzék-e, hanem eszeveszetten rohant a merre út nyílt a menekülésre, s csak az utcán vett először lélekzetet. De ugyanekkor a többi panaszos is hanyathomlok rohant ki, s tyukkal-kaláccsal sem lehetett volna akkornap őket visszaédesgetni.

Próziaisan.

Kisasszony (egy vidéki fiatal emberhez). Szokott ön is koresolyázni, Tuskósy úr?

Tuskósy. Nem, kérem átossággal, én csak *szalonnázni* szoktam.

Épen az a baj.

Gänselesz. O vőnek éntülem von edj nodj hibájo: nem todja kártyázni.
 Entelesz. Nű, hiszenoz nem nodj hibo!
 Gänselesz. De oz o baj, hodj mégis kártyázik.

Az önkéntesek

Még abban az időben történt, mikor a verbung utcahosszat énekelte: «Gyere pajtás katonának, jobb dolgod lesz mint apádnak», mikor a kivetett ujoncz-számot a községek előljárói önkéntesekből igyekeztek kiteremteni.

Egy község a sorozó bizottságnál jelentkezett, hogy ő is beszámoljon az önkénteseivel. A bizottság kérdésére, hogy hát hol vannak az önkéntesek? a ház előtt álló szekérre mutattak, melynek oldalához lánczolva várták az önkéntesek besorozásukat.

Az életre való fiú.

Kereskedő. Lássá, Mihály gazda, mégis rongy ember a maga fia; nézze, itt van három lakat, a melyeket elvettem tőle; ellopta a boltomból.

Mihály gazda. No lám! nem is hittem volna, hogy ilyen életre való ember váljék belőle.

Nyelvész.

Linguista úr már őszült,
 Mikor végtére nősült.
 Azóta sorvad, elvész
 Az áldott szívű nyelvész:
 Nem birja azt a nyelvet,
 Melyet nejével elvett.

Don Alvarez.

Falun.

Falusi nő. Nézd, kedves Elza, mennyi apró csirkéje van annak az egy kotlónak!

Fővárosi nő. Ah! Nem is birja azt felnevelni, eldöglik a kotló.

Furesa cég.

BRETVÁ GYÖRGY
 borbély, parókakészítő és hölgykondorító.

Az utczáról.

D. orvos nagyon el van foglalva és hozzá még feledékeny is. Hogy az utóbbi tulajdonságának kellemetlenségét némileg ellensúlyozza, mielőtt betegekhez elindul, mindig előre szokta magának azokat a látogatásokat feljegyezni, melyeket aznap elvégezni akar. De most már az is megtörtént vele, hogy olyan kliensét is otthon kereste, a kivel egy órával előbb az utcán találkozott. Nehogy ismét úgy járjon, másnap mikor meglátta ismét ezt a kliensét az utcán, megállította, elővette jegyzékét meg plajbászát s kitörle nevét a jegyzékből, aztán szó nélkül ott hagyta a bámuló klienst.

I. fiatal ember (bemutatja magát egy másik fiatal embernek): Nevem Kohn.
 II. fiatal ember. Az enyém is.
 I. fiatal ember. Én Kohn Mór vagyok.
 II. fiatal ember. Én is.

Nagyzás.

— Ugyan ki lakik itt feletted, a ki mindig nyitott ablakok mellett bömböl és veri a szegény zongorát?
 — Harsoghy Tuhutum, a ki mikor arra kértem, hogy legalább zárt ajtók és ablakok mellett bömböljön, azt felelte, hogy nem lehet, mert ha szabad kimenetet nem biztosít hanghullámainak, amilyen erősek, még a falakat is kidöntnék.

Iskolában.

Tanító. Mondd meg nekem fiacskám, miért teremtette Isten mindjárt a teremtés kezdetén a világosságot?
 Nebuló (kis gondolkozás után): Hát, hát, hogy lásson teremteni.

Megfoghatatlan.

Doktor (barátjához): Elutaztam tavaly én is néhány hétre fürdőre, és képzeld, mire visszajöttem, minden páciensem meggyógyult; pedig míg gyógykezelttem őket, mind reménytelen állapotban volt.

Hogy hívják?

— Hogy hívják önt? — kérdezé a főnök egy hozzá belépni akaró segédtől.
 — Czihák, — volt a válasz, mire a főnök abban a hitben, hogy a segéd trüsszentett, rámondta szokás szerint:
 — Egészségére válják!

A társaságból.

A. Hallottad már, János barátunk nősül, holnap lesz az eljegyzése.
 B. Lehetetlen! Szegény János! De hát mi is történhetett vele, hisz még a napokban együtt voltunk s akkor még egészen egészséges volt.

Papucshősök.

Le a papucscsal, férfiak!
 Papucsfi ilykép lelkesít,
 Folyjon, ha kell, hát vérpatak,
 De széttörjük bilincseink!
 S a bajtársak kurjantanak:
 Folyjon, ha kell, hát vérpatak!

És összeülnek titkosan,
 Rettentő képű nagy gyűlés...
 Mint a megáradott folyam,
 S dördül a végzés, mint a vész:
 Le a papucscsal, férfiak,
 Folyjon, ha kell, hát vérpatak!

Mindegyik egy-egy hős leve,
 Nincsen előttük semmi gát,
 Dúl, fül és ront e nép heve,
 Csodáld meg őt, ó nagy világ!
 És folyna is tán vérpatak,
 De a nejétől mind — szalad.

Huan Bela.

Az elriasztott múzsa.

— De, Adolár úr, mi történt önnel, hogy már oly rég nem olvastunk öntől semmi újabb költeményt?
 — Hja kérem, megnősültem, és háborus időben tudva-levőleg elhallgatnak a múzsák.

Ez is siker.

Farkas Majsa (becsületes nevén Kasztl Mózes) tisztességes üzlet-ember volt, a ki hátralékosait nem szokta zaklatni. Volt neki egy adósa, roppant indulatos természetű és pénzben mindenkor szűkölködő ember. Elküldi Farkas szomszéd hozzá újév után inasát a számlával, meghagyva a lurkónak, hogy pénz nélkül vissza ne jöjjön. Jön a fiú roppant komoly arccal, melyről Majsa sem tudta leolvasni, hogy széna-e vagy szalma?

- Nű, sikerölte? — kérdi a fiút.
- Sikerölte.
- Mi sikerölte? — faggatja tovább az öreg.
- Sikerölte *neki* engemet kidobni.

Rosszul sikerült bók.

Egy kisasszony galambokat etet minden-nap. Észreveszi ezt egy fiatal ember és más-nap szóba hozza:

— És aztán nem fél nagysád, hogy a mor-zsák helyett a galambok kezeckőit nyelik le?

Léna.

Azért hogy egy kicsit püpos,
Azért hogy egy kicsit kaucsal,
S talán tulságosan biczeg,
Igaz, hogy nem épen angyal.

S ötven év előtt még szebb is
Lehetett, mint mostanába',
De a konyhában a helyét
Ugyan emberül megállja.

Szeretőket soha sem tart,
(A pletyka sem fogja rája),
Ül csendesen a kuczkóban,
Tollat fosztva, száját tátva.

S jó gazdasszony, a libát oly
Lelkiismerettel dugja,
Végig megadja a módját,
Ha megtikkad is a lúdja.

Csakhogy nem megy az utczára,
Ha egyszer beesteledik,
Attól fél a kis ártatlan,
Hogy a zsidók vérit veszik.

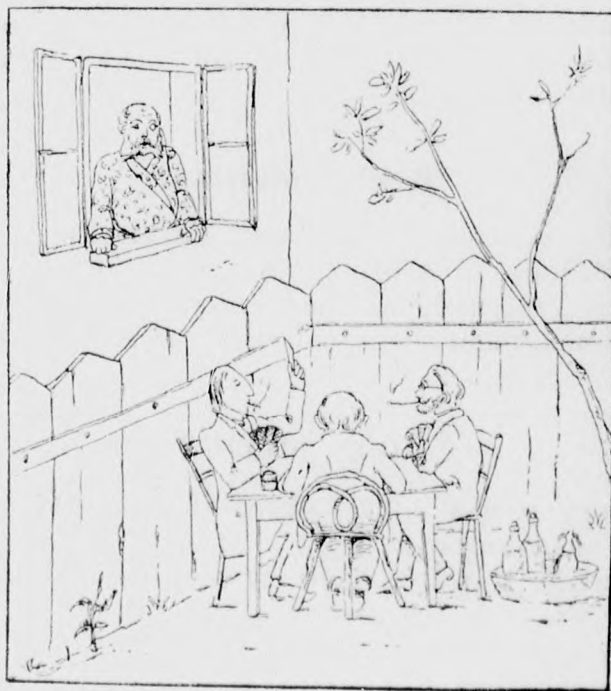
Versényi György.

EGY SZENVEDÉLYES KIBICZ.

1.

2.

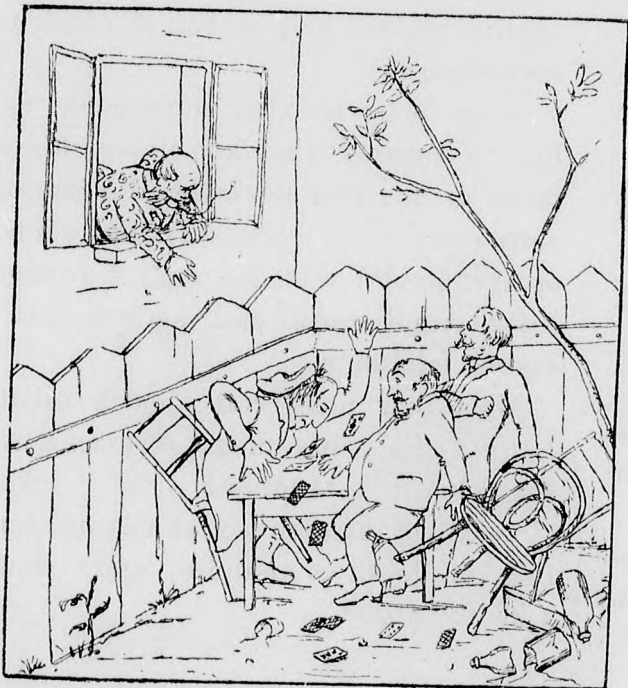
3.

5.

4.

6.

Nem várt felelet.

Váltig szorongatta a páter a diákot, hogy feleljen a trójai háboruról valamit, de bizony ő semmit sem tudott az egészből.

Látván végre a tanár, hogy semmire sem megy vele, azt kérdi utolsó próbául :

— Hát volt-e már legalább színházban ?

— Voltam.

— Látta-e már szép Helenát ?

— Láttam.

— Nos hát mondja meg nekem, melyik hős tetszett önnek a darabban legjobban ?

A diák elnémulva bámul a sovány páterre, hallgat, mert erre a kérdésre nem is lehetetlen volt válaszolnia ; de a páter, ki csak úgy fülhegygyel hallott valamit harangozni «Szép Helená»-ról, azt hívén, hogy a klasszikus világ hősei dicsőítve vannak benne, ráiasztott, hogy feleljen : ki tetszett legjobban a Szép Helenában ? Különben terdziát kap. Míg a diák végre kirukkolt vele, hogy :

— Hiszen ha már meg kell vallani, nekem bizony legjobban tetszett a -- szép Helena bokája.

Több se kellett a páternek.

Képtelen párbaj.

Egy szép kisasszony és egy kissé nagyot halló fiatal ember beszélgetnek egymással. A kisasszony, a ki kézimunkával van elfoglalva, egyszer felsikolt.

— Mi lelte az Istenért! ? — kiált fel a fiatal ember megrémülve.

— Oh! ez a gonosz tú érzékenyen megsértett, — felel a fájdalomtól kissé elfojtott hangon a kisasszony.

— Kegyedet megsértette! — heveskedik az udvarló, a ki csak az utolsó két szót hallotta tisztán. — A vakmerő! Azonnal ki hívom párbajra!

A galiba.

Megjegyzem, hogy Bódon Gáspár uram épen olyan széles, mint hosszú. Adván az Úr Isten neki jó erőt és egészséget; de elvevé kedves oldalbordáját, Zsuzska nénit.

Pedig, de jó asszony volt a megboldogult! Mikor úgy cseresznye-éréskor átlopódkodtunk a gyümölcsösbe, még meg se látott bennünket. Léven mindkét szemére szürke hályoggal megáldva.

Mikor Gáspár bá' haza ért, s meghallottuk a kapu nyikorgását, oly hirtelen futásnak eredtünk, hogy Zsuzska néni is megtudta.

Az idő elmúlt. Mi megnőttünk, a cseresznyefák kiszáradtak; Zsuzska néni pedig oda ment, a honnan látni még hályogos szemmel is lehet.

Mondom, hogy Gáspár bácsi jó húsban volt, mert kedves életpárja jó kosztot tartotta. De most ki fogja gondozni? Ki süt, ki főz neki annyit, a mennyit az ő gyomra megkíván?

Már erre nehéz volna a válasz, ha nem élne Gyehen

A német szó.

A Bach-korszakban történt, hogy egy magyar községbe német paksaméta érkezett, s mivel a biró nem tudott németül, de még magyarul se olvasni, felolvastatta a Nyakigláb zsidóval. A biró figyelmesen végig hallgatta. Midőn a felolvasás elvégződött, azt kérde a felolvasó, hogy értette-e? A biró rámondta, hogy értette. Erre oldalba löki komája.

— Már, hogy értette volna, hiszen németül van, biró uram, németül!

— Akkor nem értettem, — hagyta rá a flegmatikus biró.

Tulságos pedanteria.

G. tanár igen pedáns, de egyuttal igen hiu ember is volt. Mindkét tulajdonságának megfelelt az, hogy a hét minden napjára egy-egy pár külön cipője és egy-egy nyakkendője volt, melyek a hét napjának nevével ellátva egymás mellett szép sorban állottak a ruhaszekrényben.

Hogy hogy nem, de megtörtént egyszer, hogy e sorrend valamiképp eltévesztődött és a tanár úr már csak közvetlenül a tanóra előtt vette észre, hogy a pénteki napon azt a cipőt és nyakkendőt vette fel, melyet a megállapított sorrend szerint csak kedden lett volna szabad felöltenie.

Most már nem volt ideje a hibát jóvá tenni, fogta tehát magát és ezzel a kijelentéssel kezdte a tanóráját:

— Mivel ma nem pénteknek, hanem keddeknek kell lenni és maradni, azért ismételjük a keddi leczkét.

Mancza néni férje ura nélkül, özvegyi gyászban. Az a kis ház ott a faluvégen, jó régen szomorú. Kihalt belőle a vígság, ki az öröm, a meglegegedés.

Egy tavaszi délután volt a tisztességtétel, jól emlékszem. Ott volt az egész falu a Gyehen András temetésén. Ott volt Bódon Gáspár is, ő vitte a keresztfát. Ha tudta volna, a mit most szeretne tudni, másképp gondoskodott volna az özvegyről. De hát a szem nem láthat a jövőbe, kivált ha annyi hús van előtte, mint a Gáspár bátyámé előtt.

Egy derűs délután felvette a kék mándlit, belebujt a széles nadrágba, a bagaria csizma is ünnepélyesebb hangon nyikorgott. Nagy sorra készült Bódon uram, nagy útra, asszonynezőbe.

Elment Gyehen Manczát megkérni. Miért ne menne hozzá? Hiszen Bódon uram gazdag, a falu első embere, se gyermeke, se senkije.

Körüljárta egyszer-kétszer a Mancza asszony házat,

nézte a kaput, nézte az ajtót, vizsgálta magamagát. Tudja az Isten miért?

Hej, de milyen kövér is volt az a Gáspár bátya!

A széles kapun csak befért, a mit Bodri is észrevén, hangos ugatással adta tudtul gazdasszonyának a vendég jöttét.

Mancza asszony elébe jött, illedelemmel fogadta, köszönt a szives köszöntésre és intett, hogy lépjen belől a küszöbön.

Hej, de hamar meg is érti az özvegy-asszony szive az özvegy ember szándékát!

— Csak tessék, tessék, — biztatta Mancza néne.

— Mennék, mennék, csak az a galiba... ez a szűk ajtó!...

Mancza néni a fejét rázta, Gáspár uram pedig az egész testét illegtete.

Mit beszéljek tovább? Az udvarban nem lehet-e valaki kezét megkérni? A szerelmes szív a szabadban jobban tud kérdezni, válaszolni, mint a zárt szobában, a hol még virág sincs, galy sem susog.

Kőművesek, miért vágjátok azt a falat; ácsok, miért gyaluljátok azt az ajtófélnéket valót?

Kóró Didi.

Gonosz nyelv.

Két úr találkozik az utcán, egyikök mély gyászban.

— Guszti te, ugyan miért hordasz te mindig esernyőt, mióta gyászban vagy?

— Csupa következetességből. Barátom, mióta feleségem meghalt, az én napom teljesen el van borulva.

— Tehát könnyed árja ellen védekezel, akkor jó lesz kalucsnit is hordanod, mert könnyed árja még sarat is csinálhat neked.

Tudakosan.

Buza-asztag rakásával voltak elfoglalva Köles uram béresei. Az öreg csúrgazda több ízben körüljárta az asztagot, hogy vajjon rendesen rakják-e a béresek. Egyszer csak oda kiált az asztagon ülő öregbéresnek:

— Aztán András, oda vigyázzanak kendtek, hogy el ne hibázzák az asztagnak az úriáját! (Symetriát akart mondani a jámbor.)

Nevető fejfák.

Itten nyugszik Kurta Márton,
Kit az Uristen megáldjon.
Oh, ne búsulj, hogy meghaltál,
Nagyobb úr vagy most, mint voltál:
Itt hagyta ki örökséget,
Ott tied az örök élet.

Lám a sors hogy fizet!
Soh'sem ittál vizet.
És meghaltál épen
Vizi betegségben.

Budapest, R. M. Ismert mindennapi dolgoknak hű és hosszadalmas elmesélése, minden művészi érzék híjával. A kéziratot rendelkezésére visszabocsátjuk, hogy majdan betegeinek praescribálhassa: kitűnő altató szer. — Budapest, Sz. F. Adomák is, vers is jó ötlet szülőttei, csakhogy az utóbbin még sok csiszolni való maradt. — Dr. Peneczilus. Adomáinak fele jó, fele ó; interpellációira pár nap mulva kézzelfogható választ adunk. — Budapest, K. B. Régi jó ötletet gyúrt rossz új formába. — Eger, B. H. Megengedjük, hogy az az eset önöknél is megtörtént; de már előbb megesett másutt. A komikus beszámolás sem ismeretlen előttünk. — Eperjes, L. K. Az elmaradt helyett másikat közöltünk, nem maradtunk hát adósai. Adomáiból válogatunk. — Budapest, K. R. Előbb-utóbb ezekre is rá kerül a sor. — Esztergom, H. B. Jöttek s kevés híján jönnek. Viszont b. u. é. k. — Jászkisér, E. Ament mondunk a kecségető kilátásra. A rajkók világgá bocsátásának csak örülni tudunk, s készséggel hozzájárulunk kistrafirozásukhoz, csak kérjük pár héttel előbb a listát; de sajnálatunkra a régebbieken már túladtunk. — Budapest, B. B. Egyik se lapunkba való. — Szatir. Ötletei jobbára jók, csak az alak nem nekik való; akár csak a gyerek, a kik apja eszímáját húzta fel. — Körmöcbánya, V. Gratulálunk a lankadatlan szorgalomhoz. Szíves üdvözet. — Tatarus. Erőszakolt ötlet, látszik rajta, hogy nem magától pattant ki. — Don Alvarez. A fecske-fészek nem lapunkba való, a többit sorra vesszük. — Budapest, H. K. Adomái közt sok eredeti jó ötlet van, ilyesmit mindig szívesen vesszünk; de a többi mintha nem ugyanabból a tollból került volna ki.

A szerkesztésért felelős: Baróti Lajos.
Franklin-Társulat nyomdája.

Laptulajdonos: BARÓTI LAJOS.

A képeket horganyba edzi: Freund.

HIRDETÉSEK

Dohány- és
Nyár-utca
sarkán.

A MAYRHOFER KÁVÉHÁZ

Dohány- és
Nyár-utca
sarkán.

Czigány-zenekara Balogh Poldi karmester vezetése alatt.

— Pinczér, mondja csak, maguknál nincsen cigányzene?
— Nincs kérem alásan, hanem melegen ajánlhatom a nagyságos uraknak vacsora után a **Mayrhofer kávéházat** a nyár- és dohány-utca sarkán, hol esténként a **legjobb cigányzenekar**, a híres hevesmegyei **Balogh Poldi** karmester vezetése alatt hangversenyez.
☛ **Palaczk-bor, hideg húsok és sör mindig kapható.** ☛

Nagy képes ár-
jegyzék ingyen
és bérmentve !!

STERNBERG ARMIN BUDAPEST

Ugyisintén har-
monikáról szóló
külön árjegyzék

HANGSZER-IPAR-TELEP

Saját készítményű mindennemű
vonó-, verő-, fa- és rézfuvó-hang-
szerek s azok kellekei és hozzá-
valóinak nagyválasztéku raktára
Mindennemű hangszerek
javítása pontosan eszközöltetik !!

VII. KEREPESI-UT 36. SZ.

Hirdetéseket az Urambátyám valamint minden bel- és külföldi hirdetői szerinti árak mellett elvállal

Schwarz Gyula hirdetés-felvételi irodája, Budapest, váczi utca 10.

*Fogalmazás és csoportosítás a leghatásosabb alakban. Fölvilágosítások a bármely esetben legalkalmasabb lapokról s költ-
ségtervezetek legkészségesebben adatkak.*

A «Franklin-Társulat» kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvkereskedésben kapható:

Petőfi újabb reliquiái

1838—1849.

GYÜJTÖTTE

BARÓTI LAJOS.

Kiadja a Kisfaludy-Társaság.

Ára füzve 80 krajczár.

TARTALOM: Vegyes dolgozatok. *Naplótöredék*. I. Históriai jegyzetek (1848—49). II. Erdélyi út (1849). Nyílt levél a Kis-Kunokhoz (1848). Nyílt levél a szabadszállásúakhoz (1848.) Levél Szatmár-megye alispánjához (1848). — **Költői művek**. Bucsubeszéd (1838). Petrics Somához (1839). Töredékek I—IV. (1839). Emléksorok Török Gyulának (1841). Neumann Károly emlékkönyvébe (1841). A gyűldei ifjakhoz (1846). Sírvers (1848). Drámai töredék (1849). — **Apróságok**. Köszönet a pápai képzőtársulathoz (1845). Legyen az ember dráma-író! (1846). Petőfi könyvtára. Petőfi könyvtárának maradványai. Különböző francia és angol könyvek jegyzéke. — **Levelek 1838—1849**. 1. Csörföly Lajoshoz. 2. Frankenburg Adolphhoz. 3. Dömök Elekhez. 4. Degré Alajoshoz. 5. Kecskeméthy Aurélhoz. 6. Kovács Pálhoz I—VIII. 7. Teleki Sándor grófhoz I—II. 8. Sass Károlyhoz I—III. 9. Térey Mari kisasszonyhoz. 10. Kubinyi Rudolphoz I—II. 11. Arany Jánoshoz. 12. Adorján Boldizsárhoz. 13. Egy fülöpszállási barátjához. 14. Kossuth Lajoshoz. 15. Bem tábornokhoz. 16. Klapka tábornokhoz I—II. 17. Telegdi Lajoshoz. — **Függelék**. Petőfi kézírásának mása (Sz. J. kisasszony emlékkönyvébe). Petőfi rajzai. — **Petőfi-irodalom 1843—1887**. Önálló művek Petőfiről. Hírlapokban s folyóiratokban megjelent adatok.

Helyiség-változtatás!!

KANITZ FERENCZ ÉS TÁRSA

Budapest, IV., Váci-utca 12. sz. a. vászonraktárukat

Hatvani-utca 11. szám alatt

épülő félben lévő vasházba helyezik át.

Hogy nagy rakárúkon **vásznakban, asztalneműekben, kávé terítékekben, barchet, flanel, sephir, cretton törülők, harisnya, női és férfi fehérneműekben** tudjanak, azokat ezen

helyiségváltás miatt mélyen leszállított áron árusítják, sőt egyes cikkeket saját beszerzési áron alul is adják.

Czimbalomkedvelők figyelmébe!

Ajánlom mint elismert **leghírneveesebb**

Centralis czimbalmaimat

pedállal és anélkül,

melyek az eddig készült czimbalmokat felülmulják s 1887. évben a magas miniszterium által **szabadalmazva lettek**. Nagyban előállítás és czélszerű be rendezésem által azon helyzetben vagyok, hogy nevezett **czimbalmokat a legolcsóbb ár mellett** bocsáthatom áruba s azokért két évi jótállást vállalom. Magyarazattal ellátott képes árjegyzéket kívánatra bérmentve küldök. Ajánlom továbbá magántanulásra a most megjelent **czimbalom-iskolát** népdalokkal. I. rész 3 frt, II. rész 3 frt 50 kr.; valamint a «**Czimbalom**» czimbalom-zenefolyóirat havonta 16 oldalon megjelenő kotta-füzeteket a 1.20. Valódi angol aczél húr, bassus 12 kr., karikákban tisztahúr 60 kr. Czimbalomverők 1 frt — 1 frt 50 kr.

APPEL IGNÁCZ,

cs. és k. szab. hangszergyáros,

Budapest, gr. Károlyi-utca 5.

és magyar-utca 18. szám.

KRIEGNER-féle TOKAJI-CHINA-VASBOR.

LÁBBADOZÓKNAK ERŐSÍTŐÜL, továbbá **vérszegénységnél** és az ebből származó betegségeknel, **sápkór, migrain, ideg- és gyomor bajoknál, skrophel** stb. az általam feltalált és készített Tokaji-China-vasbor legjobb sikerrel alkalmazható. Gyenge nők és gyermekek erősítésére kitűnő óvszer. **Egy nagy üveg ára 3 frt, kis üvegé 1 frt 60 kr.**

„MARGUERITE CREME“

A LEGDIVATOSABB ARCZBŐRFINOMÍTÓ.

Minden elegáns hölgy pipere-asztalán otthonos. — Teljesen ártalmatlan.

Egy köcsög ára 2 forint.

Kriegner György gyógyszerháza a „Magyar Koroná”-hoz, Budapest, Kálvin-tér.

Hirdetések ára e rovatban: minden szó 2 kr., vastagabb betűből 4 kr. Sorszerinti megrendelésnél 1 petit sor 8 kr. Több-szöri hirdetéseknek árkedvezmény adatik. Egyszeri hirdetés előre fizetendő. Czim-mel ellátott vagy poste restante megrende-léseknél 30 kr. bélyegdíj is kell fizetni.

KIS HIRDETŐ

E rovat számára a megrendelések minden esütörtök délig a hirdető hivatalba kü-lendők. Ajánlva is lehet a leveleket kü-ldeni. A beérkezett levelek csakis a hir-de-tési nyugta felmutatójának adatnak ki. Vidékről történő kéréseknek a válasza-ra evéljegyek melléklendők.

E rovat számára hirdetések fölvetetnek és felvilágosítások mindenkinek ingyen adatnak Schwarz Gyula hirdető-hivatalában, Budapest, IV., Váci utca 10. szám alatt.

2. SZ. 1891.

A hirdetések egy teljes hétig forognak közkezen, de a később beérkező levelek is elfogadtnak és a hirdetőknél kiadtnak.

Január 11.

Occasió!

Nagy bevásárlások folytán azon helyzetben vagyunk, **ASZTALNEMŰEKET,** különösen 6 és 12 személyre valót, abroszokat, asztalkendőket s törülközőket mélyen leszállított áron adhatni.

Dús választéku szőnyegraktárunkra

különösen figyelmeztetünk.

Smyrna-szőnyegek □ méterként 10 frttól felj.

Helyes mértékért kezeség.

Kunz József és Társa

Budapest, Deák- és Erzsébet-tér sarkán.

Egy szép ház, gyümölcs- és akác-fákkal Monoron, vasuti állomás, Budapesttől egy órányira, szabad kézből nagyon jutányosan eladó. Bővebbet a hirdetőhivatalnál. 10

Szigorló orvos

tanulmányainak befejezhetése miatt egy jó műveltségű nő ismeretségét óhajtja, ki őt segítene. Az illető szándéka komoly s a legnagyobb discretiőről kezeskedik. Levelek «Szigorló orvos» jelige alatt a hirdetőhivatalhoz kéretnek. 298

Kérem azon

hölgyet, ki szombaton d. u. 5 órakor leveletem átvette, válaszában mielőbbi megadására. 300

Egy nagy családház kerttel eladó a pesti oldalon. Ára 15,000 forint. Bővebbet e lap kiadó-hivatalában. 301

Nyárilak

kerestetik megvételre vagy a városligetben vagy a városmajorban 12—15 ezer forint árért. Ajánlatok csakis levélileg «Nyárilak» jelige alatt a hirdetőhivatalhoz kéretnek. 291

Nagyobb

vállalat vagy gyár kereskedelmi részének vezetésére ajánlkozik egy nagyon hasznavehető, kitűnő fellépéssel bíró nőtlen fiatal ember. Szíves megkeresések levélileg kéretnek «Gyár» jelige alatt a hirdetőhivatalhoz. 292

Tőkepénzesek,

kik pénzüket budapesti házakra vagy vidékre birtokokra elhelyezni hajlandók, kéretnek czimük beküldésére «biztos tőkésítés» jeligés levélben a hirdetőhivatalhoz, melynek vételével a további megállapítható. 293

Egy láda

cognac 30 üveg olcsó árért eladó. Hol, megmondja a hirdetőhivatal. 294

Volt gépgyári

utazó valamely gyár vagy vállalatnál óhajt alkalmaztatni leginkább a kereskedelmi rész vezetésére. Szíves megkeresések «használható erő» jelige alatt a hirdetőhivatalhoz kéretnek. 297

Direkt az el-

adóktól elfogadok ajánlatot egy kitűnő minőségű 200—300 holdas birtokra. — Kérem a részletes leírás beküldését az utolsó árát megírni. Ajánlatok «Eladó birtok» jelige alatt a hirdetőhivatalhoz kéretnek. 285

Birtok eladó.

Komárommegyében és pedig 228 hold szántóföld, 34 hold rét, 50 hold belsőség uri lak-kal (6 szoba, cseléd és előszoba) ellátva a legjobb gazdasági épületekkel. Ára az épületekkel együtt 47 ezer forint. Teher van rajt 15 ezer forint. Az eladó czime a hirdetőhivatalnál kapható meg. 296

Gyártelep

részére ajánlatos. Kispesten 16 házhely (300 □ méterrel egy-egy) a legjobb helyen viz mellett eladó s azonnal átvehető. Venni szándékozók forduljanak a hirdetőhivatalhoz. 295

Házhelyek és

telkek főleg a köruton megvétetnek. Ajánlatok «G. R.» jelige alatt kéretnek. 286

Gyors siker

feltűnő csekélységért bámulatosan rövid idő alatt egy kitűnően gyakorlott tanító-nőtől a francia nyelvben és zongorában. 11

Egy üzlet

átvételéhez társ kerestetik 400 forint tőkével; személyes működés megkívánatik és a magyar levelezésben jártas egyének előnyben részesülnek. A megélhetés biztosítva van. Czim megtudható a hirdetőhivatalnál. 289

75 ezer forint

az ára egy 3 emeletes háznak a Belvárosban, de 5—10 ezer forinttal átvehető. Vevők bővebb felvilágosítást a hirdetőhivatalnál nyernek. 287

AZ

Urambátyám

hirdetőhivatala

(Schwarz Gy. hirdetésfelvételi irodája)

Budapest,

Váci - utca 10. sz. a.